

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7228/2024
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3677/23 од 23.01.2024. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3677/23 од 23.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3677/23 од 23.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6238/2022 од 06.11.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев тужиоца делимично усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 310.000,00 динара и то: на име претрпљених физичких болова 90.000,00 динара; на име претрпљеног страха 90.000,00 динара; на име претрпљених душевних болова због умањене животне активности 100.000,00 динара; на име претрпљених душевних болова због наружености 30.000,00 динара, све износе са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 212.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, тужбени захтев тужиоца је, преко пресуђеног износа од 90.000,00 динара на име претрпљених физичких болова до тражених 100.000,00 динара, преко досуђеног износа од 90.000,00 динара на име претрпљеног страна до тражених 100.000,00 динара, као и преко досуђеног износа од 30.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености до тражених 80.000,00 динара са законском затезном каматом на ту разлику, одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 3677/23 од 23.01.2024. године, ставом првим изреке, жалбу против пресуде Основног суда Новом Саду П 6238/2022 од 06.11.2023. године одбио, а наведену пресуду, у усвајајућем делу потврдио. Ставом другим изреке, жалбу против решења Основног суда у Новом Саду П 6238/22 од 06.11.2023. године је одбио и то решење потврдио.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужани је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу коју је претрпео кривицом туженог, тако што му је тужени нанео телесне повреде 03.05.2022. године у кругу Привредног друштва „BIG TRADE“ д.о.о. Нови Сад. Побијана одлука донета је применом одредби о субјективној одговорности из члана 154, 155. и 158. Закона о облигационим односима, као и правила о одговорности из члана 170. став 2. Закона о парничном поступку, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужени тужиоцу спорном приликом задао више удараца у пределу главе и тела, због чега је тужилац трпео физичке болове и страх, умањена му је животна активност и дошло је до наружености. Наводи посебне ревизије туженог којима се оспорава оцена доказа у смислу неправилне примене одредбе члана 8. Закона о парничном поступку, су без утицаја на одлучивање пошто битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање је разлог за посебну ревизију само ако је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђења стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је ценио дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 28.07.2022. године, а побијана вредност предмета спора је 310.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић